

Cô học trò bé nhỏ ơi !

14 Kỳ Đồng lớp Kỹ sư định giá !

Tôi ngỡ ngàng nhìn cô bé xinh xinh

Nét dịu dàng trong ánh mắt lung linh

Tôi không nhớ...thật lòng...tôi không nhớ ?!

Ai giảng bài...nghe gấp từng nhịp thở !

Thời gian trôi...chầm chậm chớ trôi nhanh...

Như chiếc lá mùa thu không muốn xa cành...

Như dự toán bị chặn nguồn kinh phí ?!

Có ai giải giúp tôi không nhỉ ?

Bài toán cân bằng giữa nhớ và quên...

Ta đã nhớ người mà không nhớ tên...

Mà vội vã tìm quên trong cõi nhớ !

Ừ thì đã xa nhau hai mùa lá đổ...

Dòng thời gian trôi như ngọn thác luân hồi,

Người đã xa giờ quay lại bên tôi ?!

Như định lý một thời là nghịch lý...

Ta viết thơ như một trang hồi ký...

Kỷ niệm quay về...tìm một lối đi ?

“Như chưa hề có cuộc chia ly...”

Chuyện hợp tan nhẹ nhàng như mây khói !

Chẳng phải dấu lòng điều không thể nói ?

Chỉ là ngôn từ thì quá đỗi đơn sơ...

Vui buồn, thương nhớ, quên lãng, mong chờ...

Chẳng diễn tả được gì của kho tàng ký ức !

Ta đã nhớ người từ trong tiềm thức ?

HXD3...bàn ghế xếp nghiêm hàng...

Học trò thương mến...quyển vở sang trang...

Nguyên lý nổi chìm...phương trình liên tục...

*Cơn bão chuyển mùa...bến đời trong đục...
Mặt thoáng ngập ngừng...mực nước đầy vơi...
Con tàu không hàng...ngiên ngã...xa khơi...
Bể học mệnh mông...kiếp người hữu hạn...*

*Ta chẳng thể quên...em...và các bạn !...
Ánh mắt nụ cười...kỷ niệm trào dâng...
Nữ sinh dịu dàng, tha thướt, băng khuâng...
Nam sinh sôi nổi, ồn ào, hiếu động...*

*Như trăm sông rồi cũng về biển rộng...
Vòng tuần hoàn của giọt nước biếc xanh...
Học trò ta tốt nghiệp, sẽ thành đạt, thành danh...
Ta mãi nguyện, mỉm cười..., và trở về cát bụi...*

*Từng khắc thời gian trôi...ta sống đời rất vội...
Hối hả dòng xe...giục giã trống tan trường...
Tiễn người đi...từng lớp...cũng vắn vường...
Nhìn phía trước, tiến lên nhé, đừng quay đầu lại...*

*Thầy đưa đồ, vẫn đưa...hôm nay và mãi mãi...
Trò sang sông, ừ nhỉ !...chuyến đò ngang...
Đường tương lai vẫn rộng mở thênh thang...
Đừng lưu luyến...đò xưa...bến cũ...*

*Và bỗng có một ngày...trái tim thâm nhủ...
Cảm ơn em...em và lớp, đã còn nhớ đến tôi...
Kỷ niệm xưa không nhắc cũng bồi hồi...
Ánh mắt lung linh...nụ cười duyên dáng...*

*Thời gian trôi không có phương trình định dạng...
Không có biểu đồ, không có đại lượng tương đương,
Ta sẽ dành một ngăn trong cõi nhớ vô thường...
Để nhớ em, cô học trò bé nhỏ.....!*

27-09-2010

Hoài Niệm T.T.T

